

עלינו. אמרו שהיא פראש [דומה] הנחש, שהיא רמאי, ואותו העצם הוא רמאי מכל שאר העצמות.

ש"מ"דנו, אמר רבי שמעון, למה נשאר בקיים אותו העצם יותר מכל שאר העצמות? משום שהוא רמאי, ואינו סובל טעם של המזון של בני האדם כמו שאר העצמות, ומשום כך הוא חזק מכל העצמות, והוא יהיה העקר שהגוף נבנה ממנו. זהו שכתוב בתתואל הארמי.

ש"מ"דנו, אמר רבי שמעון, הוא רמאי ומעולם רמאי, ושכן יצר הרע שהוא רמאי. זהו שכתוב בתתואל הארמי - עצם רמאי. מפרש ארם - מצמד רמאים, כמו ששינו פדנא דתורא, שהוא צמד. אחות לכן - אחות יצר הרע הארמי. כמו ששינו, בתחלה שהיה מנוול בחטאות בזה העולם נקרא לוט. לעתיד לבא שלא יהא מנוול בחטאות בזה העולם נקרא לוט. לעתיד לבא שראשונה, כמי שרוחץ ומטביל את טמאתו, קוראים לו לכן. על כל פנים אין יצר הרע בטל מן העולם.

בא שמע שפך אנו בארנו בפרייתא. שתי בנות לוט, שהן שני כחות הגוף המעוררות את יצר הרע, עכשו שאינו כל כך מנוול ונטבל מלכלוכו נקרא לכן, ואיתן שתי בנות אינן בטלות ממש. זהו שכתוב (בראשית כט) וללכן שתי בנות.

אמר רבי יוסי, כך הוא. שם כתוב בכירה וצעירה, וכאן כתוב גדולה וקטנה. אמר רבי יוסי, אבל אינן בכח לעשות רע ולהתעורר ליצר הרע כמתחלה, ומשעטה.

אמר, (ישעיה נג) וכרחל לפני גוזזיה נאלמה. שלאה מכחה ומרשעטה. ושם הקטנה רחל, שאין בה כח המתעורר, כמו שנאמר (ישעיה כג) וכרחל לפני גוזזיה נאלמה.

גרמא דשדרה, ההוא דאשתאר בקברא מפל גופא, בתואל רמאה. שאלית עליה, אמרו דהוא פרישא (רמאי) דתווא, דאיהו רמאה, וההוא גרמא הוא רמאה מכל שאר גרמי.

דתאנא אמר רבי שמעון, ההוא גרמא למה אשתאר בקיומא יתיר מכל שאר גרמי. משום דאיהו רמאה. ולית סביל טעמא דמזונא דבני נשא כשאר גרמי, ובגיגי כך הוא תקיף מכל גרמי והוא ליהוי עקרא דגופא אתבני מניה. הדא הוא דכתיב בתתואל הארמי.

ותאנא אמר רבי שמעון, הוא רמאי ומעולם רמאי, ושכן יצר הרע דאיהו רמאי. הדא הוא דכתיב בתתואל הארמי גרמא רמאה. מפרש ארם, מצמד רמאין, פדתנן פדנא דתורא שהוא צמד. אחות לכן, אחות יצר הרע הארמי, פדתנן, בתחלה שהיה מנוול בחטאות בזה העולם נקרא לוט. לעתיד לבא שלא יהא מנוול בדבוקמיתא, כמאן דסחי ומטביל מסאבותיה, קראן ליה לכן. על כל פנים אין יצר הרע בטל מן העולם.

תא שמע, דהכי אנו אוקימנא במתניתא. שתי בנות לוט שהן שתי כחות הגוף המעוררות ליצר הרע, עכשו שאינו מנוול כל כך ונטבל מלכלוכו נקרא לכן, ואיתן שתי בנות אינן בטלות ממש, הדא הוא דכתיב, (בראשית כט) וללכן שתי בנות.

אמר רבי יוסי כך הוא, תמן כתיב בכירה וצעירה והכא כתיב גדולה וקטנה. אמר רבי יוסי, אבל אינן בכח לעשות רע ולהתעורר ליצר הרע כמתחלה. משמע דכתיב שם הגדולה לאה, שלאה מפחה ומרשעטה. ושם הקטנה רחל, שאין בה כח המתעורר, כמה דאת אמר, (ישעיה נג) וכרחל לפני גוזזיה נאלמה.

שלאה מכחה ומרשעטה. ושם הקטנה רחל, שאין בה כח המתעורר, כמו שנאמר (ישעיה כג) וכרחל לפני גוזזיה נאלמה.

אמר רב הונא, זה יצר הרע ושתי בנותיו, מתחלפות
מכמות שהיו בראשונה. בתחלה לוט, מקלל
מנוול. עכשיו לבן, מלופן, שאינו מקלל ומנוול בניוולו
כבראשונה. בתחלה שתי בנותיו חזקות כל אחת ואחת
בכחה, ועכשיו שם הגדולה לאה, לאה כח, לאה
בלא חזוק, לאה ממעשיה הראשונים. ושם הקטנה
רחל, פדקאמרן, ולא כמות שהיו בראשונה.

אמר רבי אחא בר יעקב, מה כתיב, ויעתר
יצחק לני לנכח אשתו פי עקרה היא. אמר רבי
אחא מפני מה היא עקרה, מפני שיצר הרע אינו נמצא
בכחו בעולם, ועל כן אין נמצא פריה ורביה זולתי
בתפלה, מה כתיב, ויעתר לו וי ויהי רבקה אשתו. כיון
שמתעורר יצר הרע, נמצא פריה ורביה.

אמר רבי יוסי, אם כן מה הפרש בין העולם הזה לאותו
הזמן, ועוד דהא קרא קאמר דקדשא בריה הוא
עביד. אמר רבי אחא, כן הוא, דקדשא בריה הוא אתער
ליה ליהוא עניינא דצריף לזווגא, ולא לכל שעתא
דיהא תדיר עם בר נש כמו כעון, דאיהו אשתפח תדיר
וחטאן ביה בני נשא, אלא ליהוא זווגא בלחודוי,
ואתערותא ההיא, אתערותא דקודשא בריה הוא ליהוי,
הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לו) והסירותי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. אמר רבי
יהודה, לב להוציא בשר ולא לדבר אחר.

אמר רב הונא, זה יצר הרע ושתי בנותיו, מתחלפות
מכמות שהיו בראשונה. בתחלה לוט, מקלל
מנוול. עכשיו לבן, מלופן, שאינו מקלל ומנוול בניוולו
כבראשונה. בתחלה שתי בנותיו חזקות כל אחת ואחת
בכחה, ועכשיו שם הגדולה לאה, לאה כח, לאה
בלא חזוק, לאה ממעשיה הראשונים. ושם הקטנה
רחל, פדקאמרן, ולא כמות שהיו בראשונה.

אמר רב הונא, זה יצר הרע ושתי בנותיו, מתחלפות
מכמות שהיו בראשונה. בתחלה לוט, מקלל
מנוול. עכשיו לבן, מלופן, שאינו מקלל ומנוול בניוולו
כבראשונה. בתחלה שתי בנותיו חזקות כל אחת ואחת
בכחה, ועכשיו שם הגדולה לאה, לאה כח, לאה
בלא חזוק, לאה ממעשיה הראשונים. ושם הקטנה
רחל, פדקאמרן, ולא כמות שהיו בראשונה.

אמר רבי אחא בר יעקב, מה כתיב, ויעתר
יצחק לני לנכח אשתו פי עקרה היא. אמר רבי
אחא מפני מה היא עקרה, מפני שיצר הרע אינו נמצא
בכחו בעולם, ועל כן אין נמצא פריה ורביה זולתי
בתפלה, מה כתיב, ויעתר לו וי ויהי רבקה אשתו. כיון
שמתעורר יצר הרע, נמצא פריה ורביה.

אמר רבי יוסי, אם כן מה הפרש בין העולם הזה לאותו
הזמן, ועוד דהא קרא קאמר דקדשא בריה הוא
עביד. אמר רבי אחא, כן הוא, דקדשא בריה הוא אתער
ליה ליהוא עניינא דצריף לזווגא, ולא לכל שעתא
דיהא תדיר עם בר נש כמו כעון, דאיהו אשתפח תדיר
וחטאן ביה בני נשא, אלא ליהוא זווגא בלחודוי,
ואתערותא ההיא, אתערותא דקודשא בריה הוא ליהוי,
הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לו) והסירותי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. אמר רבי
יהודה, לב להוציא בשר ולא לדבר אחר.

רבי יצחק ברבי יוסי היה אתי מקפוטקיא ללוד, פגע
ביה רבי יהודה. אמר ליה רבי יצחק, תאמר
דחבירנא חפמי מתניתא אתערו להאי עניינא, דיצר
הרע יתנשי מן עלמא בר ההיא שעתא לזיווגא. אמר
ליה, חייף הכי אצטריף יצר הרע לעולם כמטרא
לעולם, דאלמלא יצר הרע, חדוותא דשמעתא לא

מקפוטקיא ללוד. פגע בו רבי יהודה. אמר לו רבי יצחק, תאמר
דחבירנא חפמי מתניתא אתערו להאי עניינא, דיצר
הרע יתנשי מן עלמא בר ההיא שעתא לזיווגא. אמר לו, חייף, כן
צריף יצר הרע לעולם כגשם לעולם. שאלמלא יצר הרע, חדות השמועה לא תהיה, אבל לא